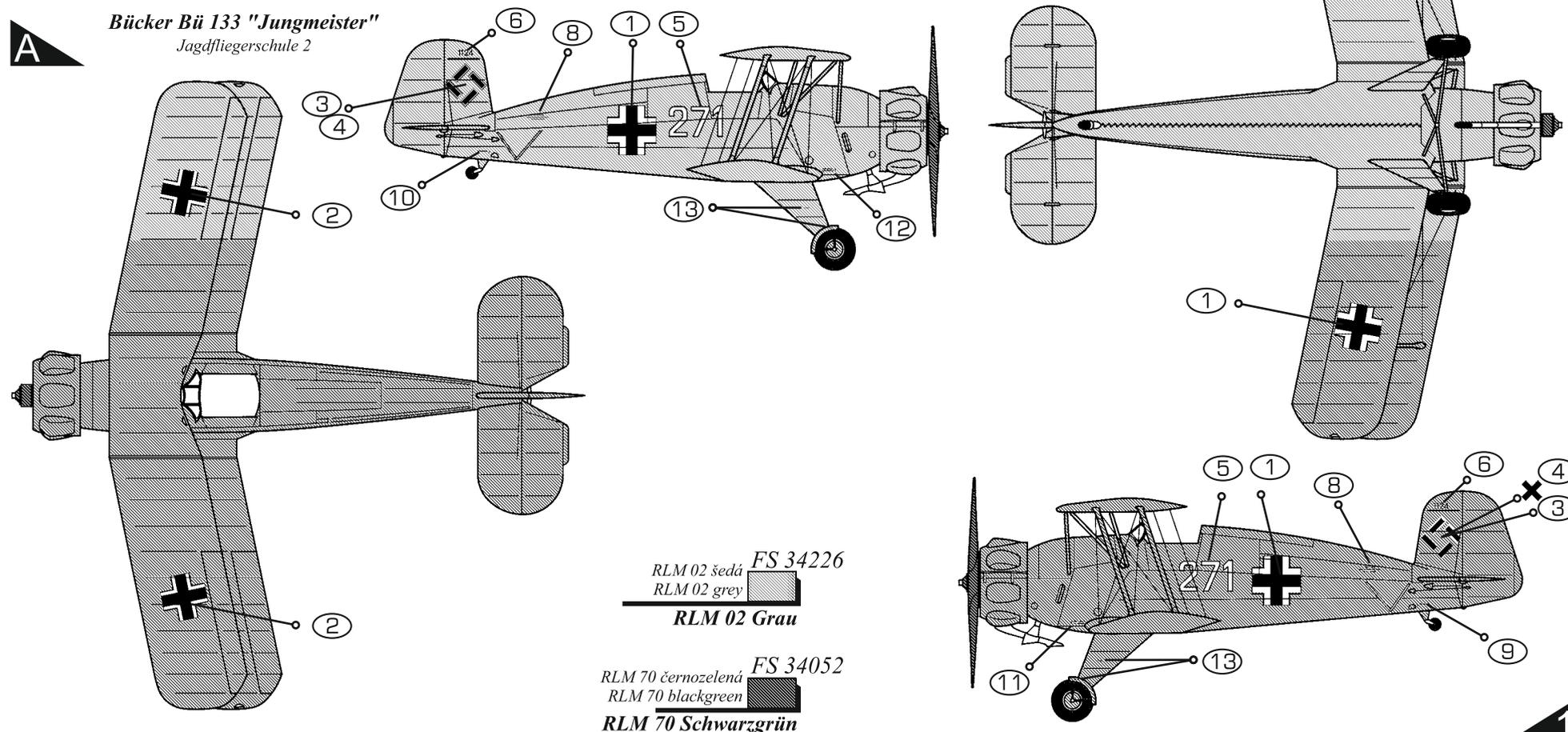

PLT085
1/32

Bücker Bü 133 'Jungmeister'

Contemporarily with the first success of the Bücker company, consisting in the start of the Jungmann aircraft manufacture, the series production was transferred to Rangsdorf, a suburb of Berlin. Here arised in 1935 the project of a new two-seat acrobatic biplane Bü 133 Jungmeister driven by a radial seven-cylinder Siemens Sh 14 A-4 engine with a maximum output of 118 kW (160 HP). The first prototype denominated D-EVEO was however driven by a Hirth HM 6 engine with 99 kW (135 HP) output. The aircraft was test flown in 1936 by the factory pilot Benitz. The standard version Bü 133C was driven by a radial Siemens Sh 14 A-4 engine. 47 machines of this version were manufactured also by the Swiss subsidiary of the Dornier company. In 1937 the NSFK (National Socialist Air Corps) formed an acrobatic section equipped with Bü 133C aeroplanes. The section involved the pilots von Hagenburg, Löchner and Olzmann. In 1938 an own acrobatic group with Bü 133C machines was formed also by the Luftwaffe. It was constituted by three officers of I.(J)/LG 2 Hauptmann Hans Trübenbach and Leutenants Homuth and Graner. Their first appearance on the air show in Belgian Arlon brought them a big success and enthusiastic celebrations from the press. Since September 1938 the section was extended to the size of a flight, appearing on the Reichsparteitag (NSDAP congress) on September 17, 1938. On July 9, 1939 the flight appeared in Brussels at the occasion of the 25th anniversary of rise of the Belgian air force, and the 2nd Salon International de l'Aeronautique. The show starting at 3.00 P.M. was watched by the Belgian royal family, Air Vice Marshal RAF Sir Cyril Newall and the generals Hiernaux (Belgium), Milch (Germany) Vuillemin (France) a Rayski (Poland). During the show one of the German pilots, Hauptmann Wille, crashed at performing acrobatics in low altitude and succumbed to deadly injuries. This acrobatic group was dissolved before the outbreak of war, the end of which from nine pilots lived to see three - Trübenbach, Ihlefeld and Heinzeller. The Jungmeister aeroplanes were then used by Luftwaffe's training units, e.g. FFS A/B 11 in Schönnewald and Jagdfliegerschule 2. Technical specification: two-seater for basic training of pilots. Drive: in-line four-cylinder Hirth HM 504 A-2 engine with maximum output 77 kW (105 HP). Span 7.40 m (21 ft. 7 1/2 in.), Length 6.76 m (19 ft. 4 in.), Height 2.25 m (7 ft. 4 1/2 in.). Maximum speed 185 km/h, Cruising speed 170 km/h, ceiling 4300 m, Range 650 km.

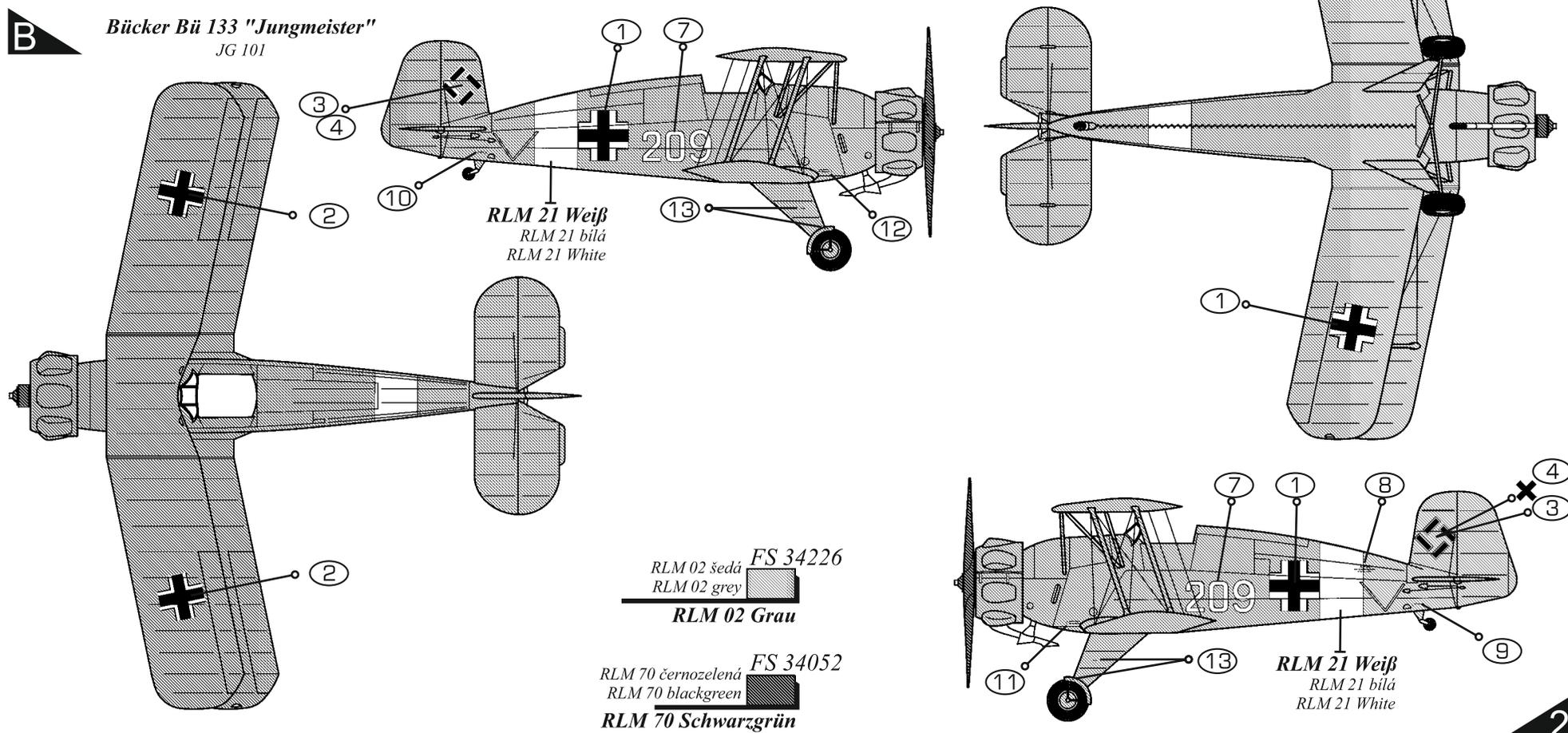

Společně s prvním úspěchem firmy Bücker, kterým bylo zahájení sériové výroby letounu Jungmann, byla sériová produkce přemístěna do Rangsdorfu na předměstí Berlína. Zde v roce 1935 vznikl projekt nového jednomístného akrobatického dvouplošníku Bü 133 Jungmeister poháněného hvězdicovým sedmiválcovým motorem Siemens Sh 14A-4 o maximálním výkonu 118 kW (160 k). První prototyp označený D-EVEO však poháněl řadový motor Hirth HM 6 o výkonu 99 kW (135 k). Letoun zalétal v roce 1936 tovární pilot Benitz. Standardně vyráběnou verzí byl Bü 133 C s hvězdicovým motorem Siemens Sh 14A-4. 47 strojů této verze vyrobila také švýcarská filiálka firmy Dornier.

V roce 1937 NSFK (Národně socialistický letecký sbor) vytvořil akrobatický roj vybavený letouny Bü 133 C. Roj tvořili piloti von Hagenburg, Löchner a Olmann. V roce 1938 vytvořila svou vlastní akrobatickou skupinu s letouny Bü 133 C také Luftwaffe. Tvořili ji důstojníci 1.(J)/LG 2 Hauptmann Hans Trübenbach a Leutnant Homuth a Graner. Jejich první vystoupení na leteckém dnu v belgickém Arlonu jim přineslo velký úspěch a nadšené oslavy tisku. Od září 1938 byl roj rozšířen na velikost letky která vystoupila na Reichsparteitag (sjezdu NSDAP) 17. září 1938. Dne 9. července 1939 skupina vystupovala v Bruselu při příležitosti 25. výročí vzniku belgického vojenského letectva a 2e Salon International de l'Aeronautique. Vystoupení, které začalo v 15 hodin, sledovala belgická královská rodina Air Vice Marshal RAF Sir Cyril Newall a generálové Hiernaux (Belgie), Milch (Německo) Vuillemin (Francie) a Rayski (Polsko). Během ukázky jeden z německých pilotů, Hauptmann Wille, při provádění akrobacie v malé výšce havaroval a podlehl smrtelným zraněním. Tato akrobatická skupina byla rozpuštěna před vypuknutím války, jejíhož konce se z devíti pilotů skupiny dočkali tři - Trübenbach, Ihlefeld a Heinzeller.

Letouny Jungmeister používaly pak školní letky Luftwaffe - např. FFSA/B 11 v Schönewalde a Jagdfliegerschule 2.

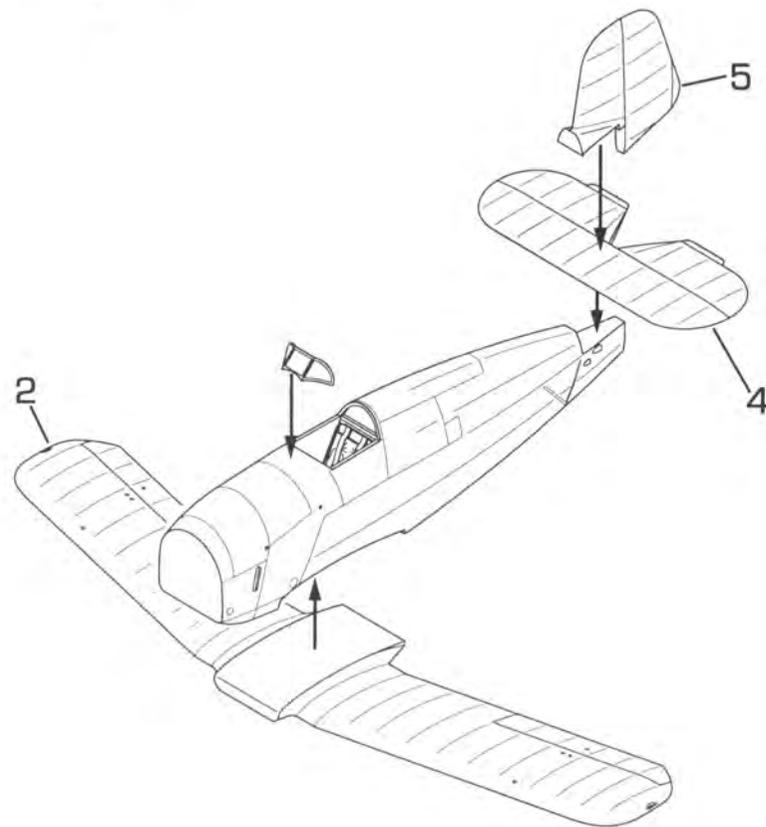
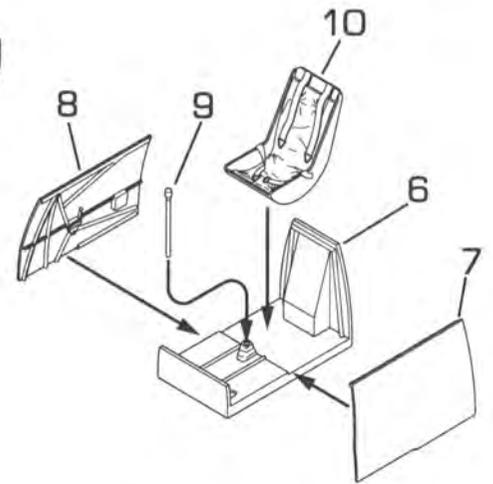
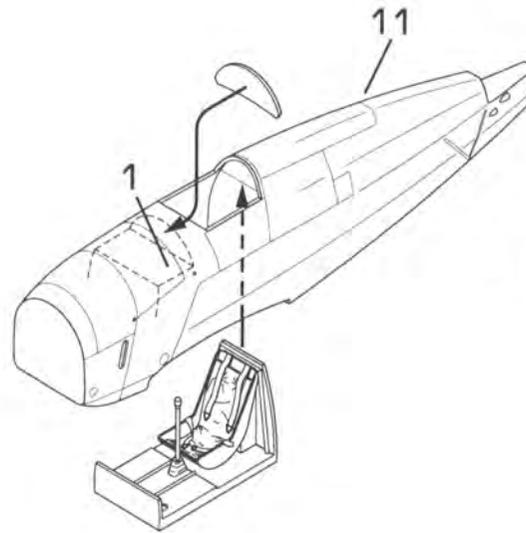
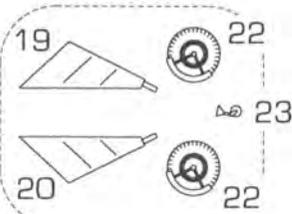
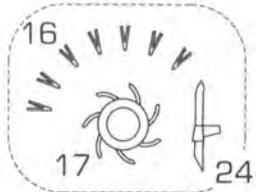
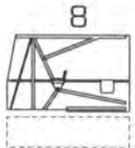
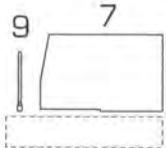
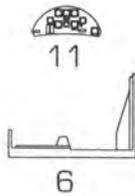
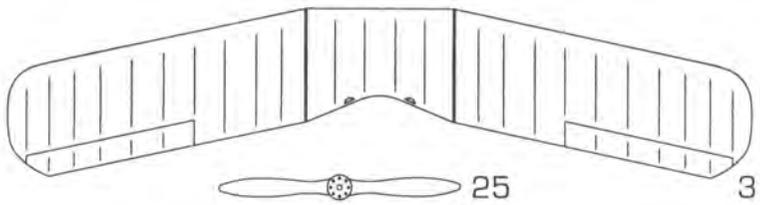
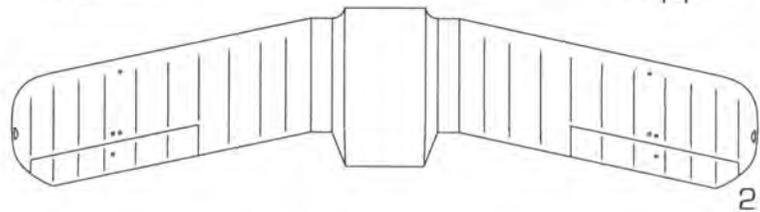
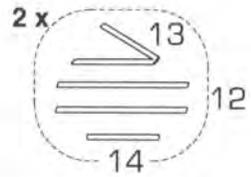
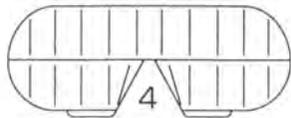
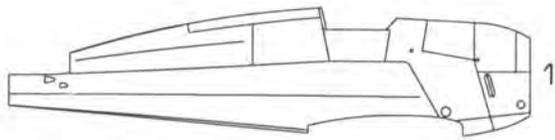
Technický popis: Bücker Bü 131 B Jungmann - dvoumístný školní letoun pro základní pilotní výcvik. Pohon: řadový čtyřválcový motor Hirth HM 504 A-2 o maximálním výkonu 77kW (105 k). Technická data Bü 131 B: Rozpětí: 7,40 m, Délka: 6,76 m, Výška: 2,25 m, Hmotnost prázdného letounu: 390 kg, Vzletová hmotnost: 680 kg, Maximální rychlost: 185km/h, Cestovní rychlost: 170 km/h, Dostup: 4 300 km Dolet: 650 km

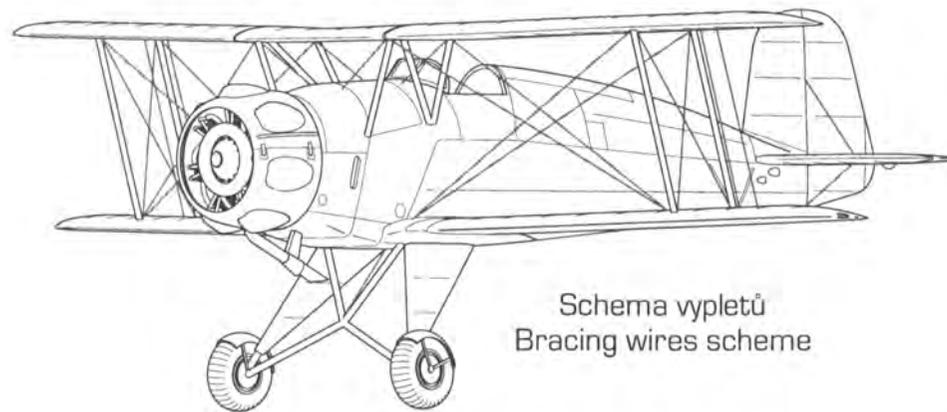
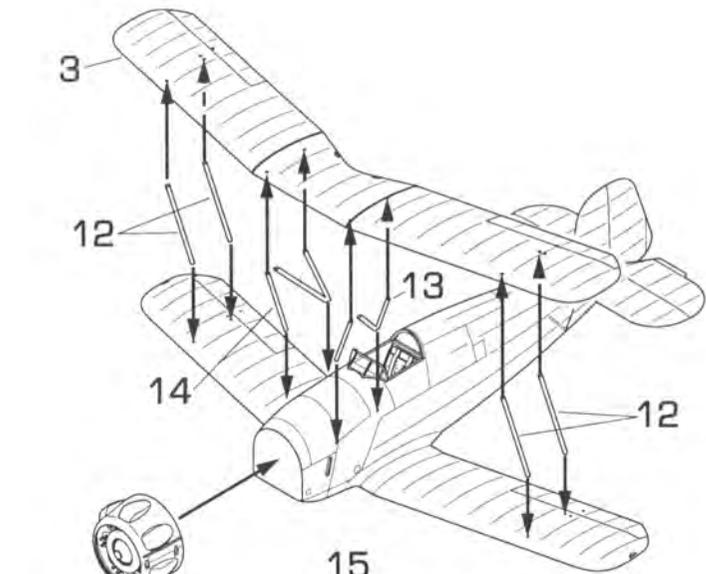

Použit
Use

Lepidlo na kov
Glue for metal

Schema vypletů
Bracing wires scheme

